

ODSĄDZANIE (1) *sb n*

I sg odsądzani(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pozbawianie prawa do czegoś wyrokiem sądu:

*Zestawienie: praw. »czci odsądzanie« = kara polegająca na pozbawieniu praw obywatelskich, z czym często wiązało się wygnanie z kraju i pozbawienie nietykalności osobistej; *honoris privatio JanStat; bannitio criminalis, infamia publica, proscriptio de capite civis Cn: Lex Iulia v Rzymian z ziemie wywołaniem Karálá wyłzokrayce y czći odłádzániem. KlonWor 17.**

Cf ODSĄDZAĆ

LWil